

مقدمه

نیروی انسانی یکی از مهم‌ترین عوامل تولید است که از طریق مشارکت در تولید چه به لحاظ یدی و فیزیکی و چه به لحاظ فکری و مدیریتی و تکنولوژیکی، نقش بسیار برجسته‌ای را در روند تولید ایفا می‌کند؛ به نحوی که به جرئت می‌توان گفت، جوامعی که موفق شده‌اند از طریق برنامه‌ریزی صحیح و متکی بر اصول و ضوابط علمی، نیروی انسانی کارآمدی به وجود آورند، به خوبی بر کمیابهای ناشی از دیگر عوامل تولید غالب آمده، اوضاع اقتصادی مطلوبی برای خود فراهم کرده‌اند. درک اهمیت و نقش نیروی انسانی، علاوه بر آنکه کمک می‌کند تا تخصیص منابع بر اساس ضوابط اصولی و صحیح صورت گیرد، موجب می‌شود تا ساختار شکل‌گیری اجتماعات و اتحادیه‌های متناسب به کارگران به خوبی تفهیم گردد. همچنین زمینه لازم برای آگاهی از چگونگی اتخاذ موضع فراهم آید؛ به گونه‌ای که در نهایت از مجموعه نیروی انسانی حداکثر بهره‌برداری و استفاده مطلوب برای ارتقای سطح زندگی و اقتصاد جوامع انسانی فراهم شود و احساس بیهودگی و بطالت که عامل عمده کاهش تولیدات ناخالص ملی و همچنین بحرانهای اخلاقی و روحی است در فضای اشتغال نیروی انسانی از بین برود.

کتاب *اقتصاد کار و نیروی انسانی* که موضوع آن از دروس دوره آموزشی کارشناسی اقتصاد است، با اتکا به چند دوره تدریس این درس در دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران تألیف شده است که در بخشهای مختلف آن مطالب نظری و برخی از مقررات قانونی حقوق نیروی انسانی در ایران مطرح شده است. بدیهی است برای استفاده مفید از این کتاب، خواننده محترم باید از مطالب درسی

اقتصاد خرد و اقتصاد کلان که در دوره کارشناسی اقتصاد تدریس می‌شود آگاهی داشته باشد.

از خوانندگان محترم تقاضا دارم کاستیهای احتمالی کتاب را از طریق ناشر محترم برای اصلاح در چاپهای بعدی در اختیار اینجانب قرار دهند.

حسن سبحانی

بهار ۱۳۷۱